



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1395/2022
16.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Јакимов, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Зорица Томашевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1228/21 од 03.11.2021. године, у седници одржаној 16.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1228/21 од 03.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П 38/20 од 28.12.2020. године, која је исправљена решењима истог суда П 38/20 од 08.01.2021. године и П 38/20 од 22.03.2021. године, ставом првим изреке, одбачен је као недопуштен захтев за изузеће судије за поступање у овој правној ствари, поднет од стране тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да тужена нема право коришћења к.п.бр. .. КО Ваљево, која је уписана у ЛН .. КО Ваљево, што би она била дужна да призна и трпи брисање овог права у ЛН који се води код РГЗ СКН Ваљево. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 501.900,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 1228/21 од 03.11.2021. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио, у ставу првом, трећем и четвртм изреке, пресуду Вишег суда у Ваљеву П 38/20 од 28.12.2020. године, исправљену решењима истог суда П 38/20 од 08.01.2021. године и 22.03.2021. године. Ставом другим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена решења Вишег суда у Ваљеву П 38/20 од 08.01.2021. године и 22.03.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона, на које ревидент указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је власник трособног стана, као посебног дела зграде у Ваљево, Ул. ... бр. ..., површине 74,11 м², који се налази на к.п. бр. .. по старом операту, односно .. по новом катастарском операту, КО Ваљево, и носилац права коришћења к.п. бр. ..., .. по старом операту, односно .. и .. по новом операту КО Ваљево, на основу уговора о откупу стана који је, са Општином Ваљево, закључила 17.11.1992. године, овереним пред Општинским судом у Ваљево под бр. Ов П 535/92 од 17.11.1992. године. Правноснажном пресудом Основног суда у Ваљево П 2434/15 од 28.09.2016. године, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца АА из ..., против тужених Града Ваљева и ББ из ..., којим је тражио да суд утврди да је уговор о откупу стана у Ул. ... бр. .. у Ваљево, површине 74,11 м², који се налази на к.п. бр. .. по старом операту, односно .. по новом операту КО Ваљево, као и права коришћења на к.п. бр. ..., .. по старом операту, односно ..., .. по новом операту КО Ваљево, који се састоји од три собе, једне кухиње, једног купатила са WC-ом, једног предсобља, једне оставе, једног подрума и шупе, од 17.11.1992. године, ништав и да као такав не производи правно дејство. Претходно је, правноснажном пресудом Општинског суда у Ваљево П 36/04 од 03.03.2004. године, утврђено да је тужиља ББ из ..., власник посебног дела зграде, трособног стана у површини од 74,11 м², постојећег на к.п. бр. .. КО Ваљево, уписаног као земљишно-књижно тело III у ЗКУЛ бр. .. КО Ваљево, са правом заједничке недељиве својине на заједничким деловима и уређајима у згради и са правом коришћења к.п. бр. .. КО Ваљево, к.п. бр. .. и .. КО Ваљево, по новом операту, што су тужени Општина Ваљево и АА из ... дужни признати и трпети да се тужиља као власник и корисник упише у земљишним и другим јавним књигама. Општински суд у Ваљево је, као земљишно-књижни суд, решењем ДН 2069/06 од 06.02.2007. године, на основу правноснажне и извршне пресуде Општинског суда у Ваљево П 36/04 од 03.03.2004. године, дозволио у ЗКУЛ бр. .. КО Ваљево, у Б-власничком листу, укњижбу права власништва трособног стана, површине 74,11 м², у саставу куће, кућни бр. ..., у Ул. ...ј, у А-листу уписане као ЗК тело III постојеће на к.п. бр. ..., досадашње власништво АА из ... у корист ББ из ..., са правом коришћења земљишта у А-листу под I-к.п. бр. .. у корист сопственика зграде под III и сопственика стана у саставу зграде под III, а све док на том земљишту постоји зграда. У ЛН .. КО Ваљево уписана је к.п. .. КО Ваљево, у укупној површини од 0.05,24 ха, као остало грађевинско земљиште у државној својини и то земљиште под зградом - објектом у површини од 0.01,71 ха, земљиште под зградом – објектом у површини од

0.00.37 ха и земљиште уз зграду – објекат у површини од 0.03.16 ха, као својина Републике Србије, са правом коришћења тужиоца АА и тужене ББ.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови закључили да тужена има право коришћења к.п. бр. .. КО Ваљево, по основу уговора о откупу стана Ов II бр. 533/92 од 17.11.1992. године и правноснажне судске одлуке, па је тужбени захтев тужиоца за утврђење непостојања тог права тужене на предметној парцели правилно одбијен.

Одредбом члана 20. став 1. Закона о основама својинско-правних односа, прописано је да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем. На основу правног посла, право својине на непокретности стиче се уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин, одређен законом, на основу одредбе члана 33. истог закона.

Одредбом члана 17. став 1. Закона о грађевинском земљишту ("Службени гласник СРС", бр. 20/79...23/90), који је био на снази у време када је тужена, откупом, стекла право власништва на предметном стану и право коришћења парцеле на којој је изграђена зграда у којој је тај стан, прописано је да права у погледу изграђеног грађевинског земљишта не могу да се одвоје од права на објекту изграђеном на одређеној грађевинској парцели. Коришћење изграђеног градског грађевинског земљишта подразумева коришћење грађевинске парцеле која обухвата земљиште под зградом и земљиште које служи за редовну употребу зграде, док на том земљишту зграда постоји (став 2.). На основу одредбе члана 20. став 1. истог Закона, општина, односно Град Београд, односно градска заједница управља и располаже градским грађевинским земљиштем којим не управљају радници или други радни људи у другом друштвеном правном лицу или правном лицу одређеном законом.

У конкретном случају, тужена је, стицањем права власништва на трособном стану површине 74,11 м² постојећег на к.п. бр. .. по старом операту, односно .. и .. по новом операту, КО ..., стекла право коришћења и к.п. бр. .. КО Ваљево, а то право туженој је признато и правноснажном пресудом Општинског суда у Ваљеву II 36/04 од 03.03.2004. године. Тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се утврди да је ништав уговор о откупу стана на основу кога је тужена постала власник предметног стана и корисник предметне парцеле, правноснажно је одбијен пресудом Основног суда у Ваљеву II 2434/15 од 28.09.2016. године, а такође је, правноснажном пресудом истог суда II 900/07 од 30.10.2007. године, претходно одбијен и његов тужбени захтев којим је тражио да се брише, као незаконита и неваљана укњижба права власништва тужене на предметном стану. Дакле, на основу законитог правног посла, тужена је стекла право власништва на стану у згради изграђеној на предметној парцели и право коришћења парцеле која служи за редовну употребу те зграде, па су нижестепени судови правилно закључили да је неоснован тужбени захтев тужиоца за утврђење непостојања права коришћења тужене на к.п. .. КО Ваљево уписаној у ЛН .. КО Ваљево.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца да је Општина Ваљево, уговором о откупу, туженој пренела право које јој није припадало, јер је тужилац искључиви корисник к.п. бр. .. КО Ваљево. Супротно тим наводима ревизије тужиоца, он није

искључиви корисник к.п. .. КО Ваљево, јер право коришћења те парцеле има и тужена пошто се ради о земљишту које служи за редовну употребу зграде у којој се налази стан у њеном власништву. Предметна парцела је градско грађевинско земљиште којим је Општина располагала у корист тужене на основу овлашћења из одредбе члана 20. став 1. Закона о грађевинском земљишту. С тим у вези, неосновани су наводи ревизије ревидента да не постоји основ за право коришћења тужене на предметној парцели, јер је основ уговор о откупу закључен између тужене и Општине Ваљево 1992. године, чија законитост је била предмет оцене од стране суда у поступку у ком је утврђено да је то законит, а не, како је тужилац неосновано тврдио, ништав правни посао.

Наводима ревизије ревидента о томе да је ступањем на снагу Закона о планирању и изградњи, право коришћења тужене на к.п. бр. .. КО Ваљево престало да постоји јер је, по самом закону, конвертовано у право својине, под условима који су тим Законом прописани, те да је туженој, због чињенице да она нема објекат на тој парцели, право коришћења престало по самом закону, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде, јер, у том случају, тужилац нема правни интерес за подношење предметне тужбе за утврђење.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**